

1.4. Od mužských priezvisk zakončených na *-ov* (*-uv*) sa ženské priezviská takisto tvoria príponou *-ová*, pričom prípona *-ová* sa pripája k celému mužskému priezvisku (zakončenie *-ov*, *-uv* v mužskom priezvisku sa nevynecháva), napr. *Horov – Horová*, *Matejov – Matejová*, *Ondřejov – Ondřejová*, *Pavlov – Pavlova*, *Miškov – Mišková*.

1.5. Od mužských priezvisk zakončených na *-iech*, *-ech*, *-ých* (pôvodne to boli rodinné privlastňovacie prídavné mená) sa ženské priezviská spravídla tvoria príponou *-ová*, napr. *Balažoviech – Balažoviechová*, *Minaroviech – Minaroviechová*, *Jankech – Jankechová*, *Miškech – Miškechová*, *Jurových – Jurovýchová*, *Mikulášových – Mikulášovýchová*.

P o z n á m k a. – Pri týchto priezviskách sú ženské priezviská niekedy totožné s mužskými priezviskami (prípona *-ová* sa nepridáva), napr. *Mikulášových – Anna Mikulášových*, *Balažoviech – Zlatica Balažoviech*, *Maleckých – Zuzana Maleckých*.

1.6. Od mužských priezvisk zakončených na *-eje*, *-oje*, *-e* (pôvodne to boli takisto rodinné privlastňovacie prídavné mená) sa ženské priezviská tvoria príponou *-ová* alebo zostávajú bez tejto prípony, napr. *Miškejeová i Miškeje*, *Petrejeová i Petreje*, *Kováčejová i Kováčej*, *Mišejová i Mišeje*, *Šovdojeová i Šovdoje*, *Krnáčejová i Krnáč*.

1.7. Mužské priezviská zakončené na *-ovie* sa neprechyľujú, čiže ženské priezviská zostávajú bez prípony *-ová*, napr. *Jakubovie – Alžbeta Jakubovie*, *Breztkovie – Žofia Breztkovie*.

1.8. Od mužských priezvisk domáceho pôvodu zakončených na *-i* sa ženské priezviská tvoria pravidelne príponou *-ová*, napr. *Piovarči – Piovarčičová*, *Krajčí – Krajčičová*.

1.9. Od mužských priezvisk, ktoré majú formu prídavných mien, ženské priezviská sa tvoria tak ako prídavné mená ženského rodu, teda príponami *-á*, *-ia*, napr. *Pekný – Pekná*, *Kusý – Kusá*, *Maličký – Maličká*, *Jesenský – Jesenská*, *Hlavský – Hlavská*, *Rýchly – Rýchla*, *Turčiansky – Turčianska*, *Starší – Staršia*.

1.10. Od pôvodne domácich priezvisk, ktoré majú formu prídavného mena, ale sú zapísané cudzím pravopisom, a tým sa stráca súvislosť s domácim slovom, ženské priezviská sa tvoria tak ako prídavné mená ženského rodu alebo sa tvoria príponou *-ová*, napr. *Suhi – Suhá i Suhiová*, *Suhy – Suhá i Suhyová*.

2. PRIEZVISKÁ CUDZIEHO PÔVODU

2.1. Od mužských priezvisk cudzieho pôvodu, ktoré sú zakončené na spoločnú hlásku, ženské priezviská sa tvoria príponou *-ová* tak ako pri domácich priezviskách, napr. *Hummel – Hummelová*, *Fischer – Fischerová*, *Berger – Bergerová*, *Pardel – Pardelová*, *Gottfried – Gottfriedová*, *Szücs – Szücsová*.

2.2. Od mužských priezvisk cudzieho pôvodu zakončených na samohlásky *-a*, *-o* sa ženské priezviská tvoria príponou *-ová*, pričom koncová samohláska z mužského priezviska vypadáva, napr. *Varga – Vargová*, *Fuksa – Fuksová*, *Csóka – Csóková*, *Bulla – Bullová*, *Korolenko – Korolenková*, *Tkačenko – Tkačenková*, *Szabo – Szabová*, *Szanto – Szantová*, *Sólya – Sólyová*, *Kónya – Kónyová*.

2.3. Od mužských priezvisk cudzieho pôvodu zakončených na samohlásky *e*, *é*, *ó*, *ö*, *ő* (*ő*), *u*, *ü*, *y*, *i*, na skupiny *ee* [výsl. *í*], *ey* [výsl. *í*], ako aj od polatinčených, pôvodne domácich priezvisk na *-i*, *-y* sa ženské priezviská tvoria príponou *-ová*, pričom sa prípona *-ová* pridáva k celému mužskému priezvisku, napr. *Fekete – Feketeová*, *Rottéová, Rottéová, Sillanpää – Sillanpääová, László – Lászlóová, Szabó – Szabóová, Gerő – Gerőová, Hajdu – Hajduová, Lassu – Lassuová, Laššu – Laššuová, Kréméry – Kréméryová, Dulay – Dulayová, Ládi – Ládiová, Ladányi – Ladányiová, Lévai – Lévaiová*.

P o z n á m k a. – 1. Pri tvorení ženských priezvisk od mužských priezvisk rumunského, albánskeho a tureckého pôvodu, ktoré sú zakončené na samohlásku *-u*, táto koncová samohláska sa spravídla vynecháva, napr. *Olteanu – Olteanová, Dumitrescu – Dumitrescová*.

2. Od mužských priezvisk anglického a francúzskeho pôvodu zakončených na *-e*, ktoré sa nevyšlovuje, toto tzv. nemé *e* sa pri tvorení ženských priezvisk vynecháva aj v písme, napr. *Stone [stoun] – Stonová [stounová]*, *Wildé [vajld] – Wildová [vajldová]*. V menách na *-ce*, *-ge*, *-che* sa toto *e* zachováva, lebo naznačuje výslovnosť predchádzajúceho písmena *c* ako *s*, *g* ako *ž* (v angličtine), ako *ž* (vo francúzštine), *ch* ako *š*, napr. *Laplace [lapas] – Laplaceová [laplasová]*, *Lagrange [lagránž] – Lagrangeová [lagránžová]*, *Malebranche [malbránš] – Malebrancheová [malbránšová]*.

2.4. Od mužských priezvisk slovenského pôvodu zakončených na *-ev* alebo *-ov* sa ženské priezviská tvoria tak, že prípona *-ová* sa pridáva k celému mužskému priezvisku ako pri domácich priezviskách tohto typu, napr. *Malcev – Malcevová, Stojanov – Stojanovová, Stojkov – Stojkovová*.

2.5. Od mužských priezvisk slovenského pôvodu, ktoré majú formu prídavných mien, tvoria sa ženské priezviská tak ako domáce priezviská tohto typu, napr. *Radecki – Radecká*, *Kowalski – Kowalská*, *Nikitiński – Nikitińská*.

2.6. Od mužských priezvisk českého pôvodu zakončených na samohlásku *-ě*, resp. *-e* sa ženské priezviská tvoria tak, že prípona *-ová* sa pridáva k základu, ktorý zostáva po vynechaní koncovej samohlásky *-ě*, resp. *-e*, napr. *Bičíš – Bičíšová, Purkyně – Purkyněová, Večeř – Večeřová, Homole – Homolová*.

Od mužských priezvisk typu *Dítě* sa ženské priezviská niekedy tvoria aj s rozšíreným základom, ktorý je aj pri skloňovaní mužského priezviska, napr. *Dítě – Dítěová i Dítěťová*.

2.7. Pri mužských priezviskách českého pôvodu zakončených na *-ů* zostávajú ženské priezviská bez prípony *-ová*, napr. *Jirků – Jana Jirků, Janů – Petra Janů, Paulů – Blanka Paulů*.